

[Simonsen.]

blere et valutaværn, er det klart, at man kan begynde at diskutere: er dette formål stadig opfyldt? Jeg vil hertil sige, at man må vel nok dele afgifterne op i to grupper, som vi i øvrigt også gjorde det i starten: dem, der har den direkte virkning på valutaen, og dem, der har den indirekte. Det er nok rimeligt og rigtigt at erkende, at der er sket en forskydning med de ændringsforslag, der er lagt frem nu, fra den direkte virkning til den indirekte virkning. Men det, som jeg synes, det er vigtigt at holde fast ved, er, at nettoprovenuet for disse afgifter stadig er uændret, og derfor tror vi også på, at der herigennem ligger en chance for opfyldelse af det formål, som var udgangspunktet for fremsættelsen af disse lovforslag.

Jeg skal ikke gå ind på at kommentere de enkelte ændringsforslag, som er blevet resultatet af de seneste forhandlinger, men blot fastslå, at der under alle omstændigheder er sket den forbedring, at belastningen for produktionen i de enkelte virksomheder, som bliver omfattet af forslagene, bliver ringere. Jeg tænker her på tv-området og på hvidevareområdet, hvor man nu er nået frem til en lavere afgift, men til gengæld en permanent afgift. Det er klart, at disse ændringer vil bevirke, at vi ikke får de kraftige opbremsninger i visse virksomheder, som kunne have medført en vis form for arbejdsløshed, som ingen naturligvis kan være interesseret i. Det betragter vi som en væsentlig fordel og som et fremskridt.

Hvad angår lovforslaget om lystfartøjerne skal jeg kun sige, at vi, som det fremgår af betænkningen, naturligvis er enige i, at det trækkes tilbage, men vi lægger også vægt på, som finansministeren har bebudet det, at der senere fremkommer et forslag om en årlig afgift, fordi vi mener, at der her ligger et vareområde, for hvilket det er naturligt at søge at etablere en afgift.

Det, det nu drejer sig om, er, at folketinget skal se at gøre sig færdig. Når det drejer sig om en ting som afgifter, er det klart, at dette ikke kan fortsætte i det uendelige, der må træffes en afgørelse. Når man tænker på, hvordan der er sket ændringer i de senere dage, må man også sige, at for erhvervslivet som helhed er det afgørende, at man hurtigt får besked om, hvad det endelige resultat bliver. For man må vel nok sige, at på nu-

værende tidspunkt kan det virke en smule kaotisk for de virksomheder, som skal søge at tage bestik af situationen, fordi der hele tiden kommer nye ændringer, Også af hensyn til dette erhvervsliv er en endelig afgørelse af allerstørste betydning.

Men principielt om afgiftsforslagene vil jeg sige, at vi finder dem stadig væk, som vi også gav udtryk for det under første behandling, nødvendige som et valutaværn. Vi finder dem nødvendige for at søge at imødegå det hastigt voksende betalingsbalanceunderskud, der, som det allerede er nævnt, måske kan nærme sig de 8 mia kr. for kalenderåret 1974. Det er helt afgørende. Vil dette folketing på nuværende tidspunkt ikke træffe afgørelse herom, hvad bliver da konsekvensen? Jå, så ser jeg ikke anden konsekvens, end at vi ikke får truffet nogen afgørelse overhovedet måske i de næste 2 måneder, og resultatet er, at situationen vil flyde endnu mere. Det ansvar kan intet folketing påtage sig efter vor opfattelse.

Ser vi på tilføjelsen til betænkningen, fremgår det klart, som det også er nævnt af andre ordførere, at på nuværende tidspunkt er der i virkeligheden ikke noget flertal for disse forslag, og når man skal prøve at se på, hvordan man skal nå frem til dette flertal, så er det klart, at øjnene falder især på to partier af en vis størrelse, nemlig socialdemokratiet og fremskridtspartiet.

Jeg har forstået på socialdemokratiet, at man erkender alvoren i den foreliggende situation. Jeg tænker her på betalingsbalanceunderskuddet osv. Jeg har forstået, at man i og for sig også i starten var indstillet på på en eller anden måde at nå frem til et resultat på dette område. Jeg synes, det er meget uheldigt, at socialdemokratiet ikke som et stort og ansvarligt parti har kunnet besinde sig til at søge at nå frem til en løsning. Nok er det et ubehageligt område, men som et stort og ansvarligt parti må man også være parat til at tage afgørelser på ubehagelige områder. Man må jo spørge i den nuværende situation: hvad er egentlig socialdemokratiets alternativ til den situation, vi befinder os i, hvor vi har prognoser om betalingsbalanceunderskud på op til 8 mia kr.? Hvad er alternativet? Vi har hørt mange og lange forklaringer om stædighed fra regeringens side og manglende forhandlingsvilje osv., men det, der står tilbage, er for os at